

DRAGANTSLEM, n. 5. sing. Det tjocka, klistert-artade slemmet af gummi dragant, då det blifvit upplöst i vatten.

DRAGANTSIRAP, m. 5. Benämning på en lösning af 16 delar socker i 9 delar dragantslem.

DRAGARE, m. 5. 1) Person, som drager. Brukas för denna bem. endast i sammansättningar, t. ex.: Vatten-, Vin-, Bref-, Guld-, Tråddragare. — 2) Husdjur, inöfvadt till lastdragning, såsom häst, ox, åsna. Brukas helst om oxar. — *Syn.* Dragkreatur, Dragök. Lastdjur, Lastdragare. — 5) (föga brukl.) Arbetsbi.

DRAGAS, v. d. 1. Se under *Draga*.

DRAGBAND, n. 5. 1) Band, hvarigenom något drages tillsammans, t. ex. vid öppningen till en pung. — 2) Band, fästadt i ett föremål, för att lättare kunna dragas det.

DRAGBAR, a. 2. (vetensk.) Som låter draga ut sig till en tråd. — *Dragbarhet*, f. 5.

DRAGBORR, m. 2. Se *Dragskruf*.

DRAGBRUNN, m. 2. Brunn, der vattnet uppföras genom dragning på en pumpstång.

DRAGBULT, m. 2. Se *Dragspik*.

DRAGBÅR, f. 2. Se *Bår*.

DRAGBÅNK, m. 5. Sjelfva ställningen, som begagnas vid tråddragning, och hvarvid dragskifvan är fästad.

DRAGEN, part. pass. af *Draga*. Brukas nästan adjektivt i uttrycket: *D-et svärd*, blottadt svärd.

DRAGÉE, drasché, m. 5. (fr.) Frukt eller kryddor, öfverdragna med socker.

DRAGFRI, a. 2. Fri för drag (bem. 2). *Ett d-t rum*. — *Dragfrihet*, f. 5.

DRAGFULL, a. 2. Säges om rum, o. s. v., der det är mycket drag (bem. 2). *Ett d-t rum*. — Ordet brukas mindre ofta; man säger hellre *Dragig*.

DRAGG, m. 2. Litet jernankar med fyra armar och flyn, men utan stock, hvilket begagnas att fasthålla mindre fartyg till ankars, och att ifrån sjö- eller flodbotten uppiska sjunkna saker.

DRAGGA, v. n. 1. Med dragg söka efter sjunkna saker, drunknade människor, o. s. v. *Man har d-t, men utan att återfinna det förlorade. D. efter något, efter en drunknad.* — *Draggande*, n. 4. o. *Draggning*, f. 2.

DRAGHÅF, m. 2. pl. — *häfvar*. Ett slags fiskredskap, bestående i en stor häf, som drages af tvenne personer i små åar och bäckar. Kallas äfv. *Glip*.

DRAGHÅL, n. 5. 1) (i allmänhet) Hål, hvarigenom något drages. — 2) Fint hål i en dragskifva (se d. o.). — 5) Litet hål, öppning, för luftdrag, på ugnar, o. s. v.

DRAGHÄST, m. 2. Häst, som användes till lastdragning. Kallas så till skillnad ifrån Vagns- och Ridhästar. — *Syn.* Arbetshäst; Dragare.

DRAGIG, a. 2. Der det är mycket drag (bem. 2). *Ett d-t rum*. — *Dragighet*, f. 5.

DRAGJERN, n. 5. Se *Dragskifva*.

DRAGKEDJA, f. 1. Kedja, hvarmed något drages.

DRAGKISTA, f. 1. Möbel af trä, till förvaring af hvarjehanda, isynnerhet linne och klädespersedar, och till detta ändamål försedd med draglådor, samt liknande en större byrå utan klaff.

DRAGKLINGA, f. 1. eller

DRAGKNIF, m. 2. pl. — *knifvar*. (tekn.) Tunt, bredt stälstycke med hvassa kanter, hvarmed fina arbeten glättas.

DRAGKOLF, m. 2. pl. — *kolfvar*. (jäg.)

Verktyg, bestående af en jernten, stor som en laddstock, med tillsats af en klufven och filhackad kolf, hvarmed grafrost eller hård krutskorpa borttages ur bösspipor.

DRAGKRAFT, f. 5. 1) (fys.) Egenskapen hos kropparnes partiklar, att draga hvarandra till sig och bilda en sammanhängande massa. Kallas äfv. Attraktion, Attraktionskraft. — 2) (fig.) Förmågan hos en människa, att genom skönhet, behag, vett, älskvardhet och godhet tillvinna sig andras kärlek eller tillgifvenhet. Äfv. Dragningskraft.

DRAGKREATUR, ---ür, n. 5. Se *Dragare*, 2.

DRAGKÄRRA, f. 1. Liten kärra, ämnad att dragas af människor, till transport af hvarjehanda saker.

DRAGLIM, n. 5. Ett slags lim, som tillredes af vid garfveriernas affallande skinnlappar eller af färben, med tillblandning af alun, och användes vid pappersbruk till papperets limning. Kallas äfv. Hornlim.

DRAGLINA, f. 1. Lina, hvarmed något drages, t. ex. de linor, hvarmed hästar dragas en vagn, eller sådana, med hvilka mindre fartyg och båtar dragas uppför floder, o. s. v.

DRAGLUCKA, f. 1. 1) Lucka, som öppnas och stänges medelst dragning fram och tillbaka. — 2) Lucka, hvarigenom luftdrag erhålles, då hon öppnas, t. ex. på ugnar.

DRAGLUFT, m. 3. sing. Luftström, som förorsakar drag (bem. 2).

DRAGLÅDA, f. 1. Låda, som kan dragas ut och skjutas in, t. ex. på en dragkista, ett skriffbord, i en chiffonnier, o. s. v.

DRAGLÄDER, n. 5. Se *Dragem*, 2.

DRAGMASKIN, -maskin, m. 5. 1) Maskin, som brukas vid kardning af bomull, bestående af fyra valsar, det ena paret framför det andra, hvarmedelst bomullen utdrages till låtar. Kallas äfv. Sträckmaskin. — 2) Se *Blyvind*.

DRAGMEDEL, n. 5. (med.) Medel, som användes utvortes, för att draga onda vätskor ur kroppen, t. ex. dragplåster.

DRAGNING, f. 2. 1) Handlingen, då man drager eller något drages (se *Draga*, v. a. 1). *D-en af en värja* eller *en värjas d.* *Vefvens d. på en stipsen.* *En rakkni's d. på strigeln.* *D. af metallråd.* *En d. på mun*, ett knappt märkbart småleende. — Ingår i några sammansättningar, såsom: Tråddragning, m. fl. — 2) Verknigen, då ett ämne drages af ett annat. *Jernets d. af magneten.* *Osunda vätskors d. ur kroppen.* — 3) Handlingen, då en linie, ett streck drages. *En rät linies d. ifrån en punkt till en annan.* — 4) Den förordningen, då vid ett lotteri, vare sig offentligt eller enskilt, eller ett lotterispel, de nummer uttagas, som blifva vinnande. *En d. vid ett nummerlotteri.* *D-en till lotteriet på bös-san sker om Måndag.* — 5) (i vissa spel) Ett korts uppsläende eller uttagande ur leken, för att bestämma vinst och förlust. — 6) Flyttande, aflägsnande. *Truppers d. ifrån en ort.* — 7) (milit.) Manöver, då en trupp marscherar i sned riktning åt sidan. Jfr. *Dragningsmarsch*. — 8) (fig.) Närmande till, öfverensstämmelse med något. *Denna röda färg har en d. åt gull.* *Man finner i hans skrifter en viss d. åt Svedenborgs lära.* — 9) (med.) Känsla i en lem, liksom om någonting drages inuti densamma.

DRAGNINGSKRAFT, f. 5. Se *Dragningskraft*.